

[Niels Helveg Petersen.]

holde sig dette for øje. Det vil jeg så gerne holde for hr. Per Federspiels øje.

Hr. Morten Lange siger, at man fra vor side slører en stillingtagen til dette spørgsmål. Der er vel det rigtige i det, at vore standpunkter er ikke så blankpolerede, jeg tør også sige så unuancerede som hr. Morten Langes. Men hr. Morten Lange bliver nu en gang nødt til at finde sig i, at vi fornuftigvis ikke tager et endeligt standpunkt til disse sager, før vi kender betingelserne, og dem kender vi ikke i dag.

Hr. Gert Petersen inddrog Davignon-rapporten i diskussionen og gjorde det med rette. Jeg mener, det er væsentligt at få diskuteret dette spørgsmål. Jeg har to bemærkninger til hr. Gert Petersens betragtninger. For det første, at det stadium, som vi befinder os på i dag, er et pragmatisk stadium, hvor man har konsultationer med hinanden, hvad man i øvrigt har de samme ministre imellem i andre egenskaber og ved andre lejligheder. Der er i dette, at man konsulterer hinanden to gange om året, virkelig ikke nogen anden politisk forpligtelse end den at snakke med hinanden, og jeg ved ikke, om hr. Gert Petersen synes, det er så galt.

Men så er der spørgsmålet, hvad det kan udvikle sig til. Og det er egentlig dér, hr. Gert Petersens argument bliver interessant. Hvad kan ikke dette udvikle sig til? Det ved hverken hr. Gert Petersen eller jeg. Det eneste, vi ved om det, er, at hvis det skal udvikle sig, bliver det på et tidspunkt, hvor fællesmarkedet er udvidet. Her må det samme argument gælde som over for de videregående skridt ifølge Wernerrapporten, eller hvad der kan blive tale om i den retning: vi vil være medbestemmende, have ret til at blive hørt og øve vor indflydelse på beslutningerne på samme måde som de øvrige medlemsstater og i øvrigt i samarbejde med stater, som vi plejer at have nemt ved at blive enige med.

Med hensyn til situationen over for østblokken måtte man forhindre, forstod jeg, at dette blev til en politisk blokdannelse. Politisk set er der ikke megen mening i, synes jeg, netop på dette tidspunkt at ville hævde, at der er en særlig farlig udvikling i gang i forholdet mellem fællesmarkedslande og de østlige lande, tværtimod. Det er den

ene side af sagen. Den anden side af sagen er den økonomiske, at samhandelen mellem fællesmarkedslandene og de østeuropæiske stater er vokset langt stærkere end samhandelen f. eks. mellem østlandene og de nordiske lande. Frygten for, at fællesmarkedet ligesom er en blokdannelse allerede i dag, finder jeg altså ikke ganske modsvares af den politiske udvikling, vi har oplevet både økonomisk og politisk.

Jeg kan ikke bare mig for en bemærkning til hr. Aksel Larsen, hvis manuskript allerede er blevet citeret i dag én gang. Hr. Aksel Larsen siger:

„Jeg skal ikke insinuere, at det var Gallups opinionsundersøgelser, der gav stødet. Den seneste gav som bekendt som resultat osv. osv.“

Hr. Aksel Larsen vil ikke insinuere det. Det skal hr. Aksel Larsen søreme heller ikke, for beslutningen om folkeafstemning var taget, før den gallupundersøgelse var offentlig og kendt af noget af de partier, som gav tilslutning til folkeafstemningen. Derfor skal hr. Aksel Larsen selvfølgelig ikke insinuere det, og derfor skulle hr. Aksel Larsen faktisk have ladet være.

Hr. Aksel Larsen anfører denne sætning:

„En afgørelse om folkeafstemning kunne vi ikke tænke os at anfægte.“

Det er interessant. Jeg vil gerne spørge hr. Aksel Larsen, om han ikke nærmere vil uddybe den. Vil det sige, at hvis et forslag om tilslutning til fællesmarkedet får et flertal af jastemmer ved en folkeafstemning eller ikke bortfalder, vil hr. Aksel Larsen og hans parti ikke anfægte den beslutning, ikke modarbejde den, men så loyalt bøje sig for, at det er blevet landets lov? Jeg synes, det ville være interessant at få afklaret, om SF vil opgive sin modstand imod denne tilslutning til fællesmarkedet og dette fæle kapitalistiske apparat i det øjeblik, der ved en folkeafstemning skulle være flertal for dansk tilslutning til fællesmarkedet.

Jeg kan ikke stemme for hr. Sigsgaards ændringsforslag. Jeg har i mit indlæg opfordret til, at der snarest kom drøftelser i gang om oplysningsproblemerne i forbindelse med folkeafstemningen. Jeg har opfordret til, at der blev fremsat en samlet plan, og at det sker snart. Jeg takker handelsministeren for tilsagn om, at vi kan få sådanne drøftelser, så vi kan diskutere, hvor-